1870. II. évfolyam. 189. szám. Szombat, szeptember 24.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre 10 frt — kr. | ¼ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ | Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: **Főpiacz, Vecsey-ház földszint** a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos és Csáthy Károly könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyebütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: Minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öthasábos sora 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Előfizetési felhivás!

Ismét egy évnegyed folyt le.

Következnek, hogy nagy szavakban elmondjuk programmunkat.

De diesekedni, nem kenyerünk!

Inkább teszünk emberül, mindent, a mit tehetünk, kötelességünkhöz képest.

Beszéljen e lap maga!

A szellemből, mi rajta keresztülvonul, lehet következtetni a többi számra is.

Annyit mégis jónak látunk ujolag kijelenteni, hogy lapunk pártlap, a balközép párt elveinek közlönye marad ezután is.

Azonban minden nevezetesebb mozzanatot fölemlit, megvitat, szenvedélylyel bár, de menten a merev pártállás kifakadásaitól.

Helyi érdekeinket igyekszünk országos szempontból is megitélni, s országos érdekeinket helyi viszonyainkra alkalmazni.

Bel és külföldi rovatunk tartalmasságára nézve eddigi igyekezetünket csak fokozandja a tömeges pártfogás, a mit tovább bra is kérünk, samire folytonosan szükségünk van!

A franczia-porosz háboru tartama alatt, áldozattal bár, naponkénti távirati közléseinkkel helyben és szomszédságunkban lakó olvasóinkra nézve a pesti lapokat megelőztük; teszszük ezt ezután is; még pedig amennyire lehet, folyvást, egész éven át!

Igyekszünk általában, hogy Debreczen és nagy magyar vidéke, a lapirodalom tekintetében is, a fővárosban folyvást előretörő haladásnak szinvonalán álljon!

Áldozatkészségünket — reméljük — a t. cz. közönség is méltányolni fogja, előfizetés és előfizetők gyüjtése által.

Csak pártolás mellett lehet jó, független lapot szerkeszteni!

A közönségtől függ tehát, hogy lapunk folyvást tartalmasabb s elevenebb legyen!

Előfizetési dij egy évre: 10 frt. félévre: 5 frt, 3 hóra: 2 frt. 50 kr.

Kelt Debreczenben, 1870. szept. havában.

Oláh Károly
felelős szerkesztő és kiadótulajdonos.

Oszlik a köd!

A). Ha valaha igaznak bizonyult be amaz angol közmondás, hogy: „az idő — pénz!“ soha az igazabbnak nem tünt föl, mint most a franczia előtt, kiknek győzelme egyenesen attól függ: képesek leszenek-e a megszálló német sereget még legalább pár hóig fentartani?

E késleltetésben fekszik a köztársaság diadala.

Sejtik azt a porosz főhadiszálláson, ahonnan nyilván engedékenyebbnek mutatkozik a bismarcki politika s ha az öreg Vilmos még kötölőzködni látszik, ez csak onnan van, mert mentül előnyesebb békefeltételt szeretne szabni.

Csakhogy mentül tovább halad az idő, a franczia iknak mindig több esélyük van a győzelemre s aligha át nem látták Párisban, hogy Vilmos királynak „ég a föld a talpa alatt!“

A német földön az elégületlenség folyton növekszik.

A néppárt központi bizottmányából ezer meg ezer proclamatiot bocsátottak szét a német földön, mely az uralkodóház iránti elkeseredettséget naponkint fokozza, annyivalinkább, mert az elfogatások napi renden vannak.

Münchenben lassallisták szintén mozognak a humanismus és a világszabadság érdekében.

Képzelhető, minő borsot törtek ezek az öreg Vilmos orra alá, midőn ez, azoknak következő két resolutióját olvasta: 1, az ifju franczia köztársaság béke ajánlatait nem kell visszautasitani; Elszaszt és Lotharingiát pedig, nem kell követelni, ha csak azt a lakosok magok nem óhajtják, kinyilatkoztatva, hogy ők németekké akarnak lenni. 2. Egy átalános egyenes választás utján alakulandó német perlamentuj alkotmányt teremtsen Németország számára.

E social-demokrata mozgalmak, melyek hová tovább nagyobb mérvet öltenek, nemlehet csodálni, ha komoly aggodalmat keltenek a kormány körében; ahonnan nem kétkedünk ama távsürgönyök igaz voltán, melyek szerint Bismarck és Favre közt a békealkudozásokat kellő siker koronázta, s még legfelebb a Francziaország részéről adandó hadi kárpótlás mennyisége forog kérdésben,

Mig a németországi szabadelvüek mozgalmai a béke mielőbbi megkötésére nem kis befolyással birnak, ugy másrészről főfontossággal bir arra ama körülmény is, mit mi mint valószinüséget pár hét előtt egyik vezérczikkünkben kifejeztünk, hogy az orosz előbb-utóbb beavatkozik a franczia-porosz háboruba a francziák mellett, hathatós támaszt remélvén bennök, a keleti kérdésnek annak idejében megoldására nézve.

E gyanunkat igazolni látszik a „Manchester Examiner“-nek Berlinből érkezett ama tudósitása, hogy Oroszország fegyverkezik s elvan határozva a franczia kerületek annexiója ellen, a németek ellenében föllépni!

Már most arra vagyunk kivánesiak, hogy e hir alapos, vajon mit teend az európai diplomatia?

Ha a muszka beavatkozást meg akarja előzni, azon kell lennie, hogy a német hadak Francziaország területét mihamarabb oda hagyják, nehogy alkalma legyen a pétervári kabinetnek, Francziaországot orosz hübéressé tenni, mi ha megtörténnék, Európa nagyon furcsa helyzetbe jönne,—mint már egyszer emlitők — a keleti kérdés megoldása idejében.

Nem kell feledni, hogy Francziaország most minden zöld ág után kapkod s ha a poroszt muszka segélylyel is lerázhatja nyakáról, könnyen hajlandó lehet oly engedményekre, melyek a porosz követeléseket tekintve, előnyösek lehetnek.

Azonban sokkal okosabb embernek tartjuk mi Bismarckot, semhogy a békekötést ne siettesse, mielőtt akár a muszka hadsereg franczia földre léphetne, akér egy európai szövetség beavatkoznék, mi pedig elkerülhetlenné válik, mihelyt az orosz fellép, mert hiába, Francziaországra szükségük van az európai hatalmaknak, mihelyt Pétervárott a keleti kérdést komolyan szellőztetni fogják.

De föltéve, hogy a muszka beavatkozás elmarad, föltéve, hogy a német szabadelvüek törekvéseinek, bebörtönzések s főbelövetések által gátat vethet a porosz kormány, azt még sem feledheti, hogy a tél közeledik, a takarmányszükség fölmerül, az élelmezés mindig nagyobb nehézséggel jár a departement-okban folytonosan szervezés alatt levő mozgónemzetőrök miatt, kik ha tulnyomó számmal lesznek, könnyen elvághatják utját a porosz lovasságnak Franczia-ország élésztáraitól; ide nem számitva ama körülményt, hogy a porosz már végerejét látszott in már kimeriteni, mely hovátovább apad, mig a franczia erő folytonosan növekedik; nem számitva ama körülményt, hogy annyi emberáldozat daczára is, a franczia várak még mindig bevehetlenek a német hadsereg által, holott mig e várak el nem esnek, eddig Páris vivását — eszélyesen gondolkozva — még csak meg sem szabad komolyan kisérleni, mert kudarcz esetében a visszavonulás irtózatos nehézségekkel lenne egybekötve.

Ha mind e részleteket figyelembe veszszük, nem kétkedünk, hogy a német-franczia háboru már vége felé jár s a békekötés csak pillanatok kérdése.

Mentül tovább huzza-halasztja azt a porosz hóditónak katonai ambitiója — ki erőnek erejével Párisban szeretné magát fitogtatni — annál soványabb konczczal kell hadi kárpótlás fejében beérnie.

— **Grátz**, szept. 21. A császár ideérkeztekor lelkesülten üdvözöltetett. A várost kivilágitották.

Trieszt, szept. 22. A csőcselék kivilágitást kisérlett meg az olasz csapatok Rómába bevonulásának tiszteletére. Az olasz főconsul kivilágitotta palotáját, a nép összecsődült lakása előtt, éltette Olaszországot és a köztársaságot, a katonaságot és rendőrséget fövekkel dobálta meg. Az olasz főconsul önként abbanhagyta a kivilágitást. A rendőrség elzavarta a népet az uteczákból, mely alkalommal két rakonczátlan könnyen megsebesült.

Róma, szept. 21. Miután Cadorna a pápai csapatok átadása iránti feltételeket Kanzler tábornokkal megállapitá — Cadorna jelen volt a kapituláló csapatok fegyverletevésénél. A kapitulált csapatok Civitavecchiába küldetnek, az idegenek pedig hazájukba szállittatnak.

Franczia-porosz háboru.

Debreczen, szept. 24.

=) Páris déli erődit vényei előtt már több apróbb összecsapás történt. A poroszok, kik a Charenton-Montereau Szajnavonalhoz 15-én és 16-án érkeztek, még azon nap megkezdték a Szajnán átmenetelt Corbeilnél, Juvisynél, Villeneuve St. Georgesnél, s előcsapataikat Jvry és Clamartnál, az erősitett helyek lőtávoláig előtasziták. A folyón átkelés nem történt minden harcz nélkül, s különösen 17-én Athisnál, Ablonnál, Juvisynál volt az átmenetel harczok által nehezitve, de még is sikerült még azon nap ötven ágyuval jókora haderőt a másik partra átvetni. Az abloni fensikon a franczia minden ellenállása az által lett lehetetlenné téve, hogy a poroszok 17-én a villeneuve st. georgesi átmeneti pontot megszállták s innen a tulpart hosszában tömeges kibontakozást kezdettek. Még 17-én Jvry közelében is csata volt.

Ezzel egyidejüleg jelentetett, hogy a franczia k Meudon és Clamart közt, Ducrot táborok alatt haderőket összpontositanak. A németek folytatták előnyomulásukat, s 15-én már az ivry-chatillon, clamart, meudoni vonalon állottak, hol könnyü csaták vivattak.

Bár a franczia sürgönyök, a jelenlegi zavaros körülmények közt, kivált a midőn azok többnyire utasok elbeszélésen alapulnak, nem sok hitelt érdemelnek is, annyi áll, hogy azon kirohanás, mely Toulból 19-én történt, még is tény, mert azt Münchenből érkezett táviratok is erősitik. Ugy látszik, mintha a fancziák ezen napig előnyben lettek volna, mert a németek a folyamoni átkelés végett igen is előre találtak nyomulni. A villejuifi csata kezdetén csakugyan a franczia k tartották meg a tért, aztán Vissouig előnyomultak, s onnan az előnyomuló porosz csapatok által tetemes veszteséggel verettek vissza. Alig érthető, hogy a fancziák mért kezdték meg, ezen, a szabadsikon annyira minden sikerre kilátás nélküli harczot.

Különben ennek oka leginkább azon már általunk is emlitett körülményben lehet, hogy Páris déli erődítései egy részének munkálatai még nem levén befejezve, ezek felszerelésére akartak időt nyerni.

Fontosabb sokkal, mint a csetepatéhirek azon tény, hogy Páris már tökéletesen körül van zárva; igy Párisból aligha kaphatunk most már hiteles tudósitásokat, ha ugyan valahol földalatti távirda összeköttetéseket nem létesitettek.

Strassburg még mindig tartja magát, bár az 53-dik számu lunette szept. 20-án porosz honvédek által rohammal bevétetett. Ha Strassbourg ostroma ily lassan halad előre, kilátás van reá, hogy Páris előbb porosz kézre kerül mint Stassburg.

Még Strassbourgnál is szivósabban tartja magát a kis Toul erősség, mely egy régi elavult vár, romladozó védmüvekkel s 3000 embernyi védővel. E vár 30,000 ember ellenében tartja magát.

A porosz király után a téli öltönyöket már elküldték, mi annak jelekint tekintetik, hogy a főhadiszálláson még nem gondolnak a háboru egyhamar befejezésére.

A Nancytól Chalons felé vezető uton 25 ezer főre menő pótcsapat halad a bajorok, würtembergiek és szászok után, hogy a hiányok pótoltassanak.

Párisból a mozgó nemzetőrök, kik a közellevő falukba voltak kiküldve, a kormány felhatalmazása folytán a parasztoknak gabnakészleteit, miket azok elmulasztottak Párisba szállitani, felégetik, hogy a poroszok ne requirálhassanak. Aztán a kerteket, facsoportozatokat is elpusztitják. A vasutak személyzete, mely most foglalkozás nélkül van, felfegyvereztetett, s ezek is katonai szolgálatokat teljesitenek.

A Loire hadsereg, Motterouge tábornok vezetése alatt meglepő gyorsasággal alakul.

=) A „Milit. Wochenschrift“ irja, hogy Páris védelmi eszközei, bár azon éjjel-nappal dolgoznak, még nincsenek készen. A Marnen és Szajnán az ágyunaszádokat és a város védelméről használni akart gőzhajókat kivéve, minden más hajó elsülyesztetett, a hidak légberöpitettek, s a kompok használhatlan állapotba tétettek. Az északra legmesszebb fekvő St. Denis erőd rendkivül meg van erősitve, s annak vizárkain roppant erővel dolgoznak. Maga a város St. Denis is védelemképessé van téve.

=) A laoni catastropha tulajdonképeni előidézője a Figaro szerint egy tüzér tiszt Henltot nevü. Ez a városba levén alkalmazva, a franczia hadsereg ismétel vereségei hirének megérkezése óta folytonos hazafias exaltatióban élt, mely mindenkit, ki a szilárd, határozott jellemü egyént ismerte, rendkivül meglepett. Különös szokása volt, hogy hangosan gondolkodott. „Mindent a légbe fogok röpiteni“, hallották az utóbbi időben hogy monologisált. Ezen szándékát egy ujságiróval, ki katonának felcsapott, közölte is. Hogy ő volt a tettes, az onnan is világos, mert ő nála állottak a löportorony kulcsai. Henriot a krimi háboruban is részt vett volt, s ott érdemjelet kapott.

Bécs, szept. 22. Londonból és Berlinből jövő összhangzó tudósitások szerint, Jules Favre tegnapelőtt csakugyan találkozott Bismarckkal a porosz főhadiszálláson. A porosz követelések a hadikárpótláson kivül a következők: Elsassnak és Német-Lotharingiának átengedése, Metz és Thionville lerombolása, Páris elfoglalása, a czélból, hogy Poroszország a békepraeliminárék végleges elfogadása iránt biztositékokat nyerjen. Favre mindenekelőtt a constituáló gyülés összehivásának lehetőségét kivánta, hogy a béke-instrumentum az alkotmányozó ülés által helybenhagyassék. Bismarck Elsassban és Német-Lotharingiában nem engedi meg a constituáló gyülésbe való választásokat. A helyzet rendkivül feszült, mert már eddig is a párisi kormányhoz nagyobb vidéki városok részéről több óvástétel érkezett, minden Francziaországot megalázó békekötés ellen. Bismarck Bazaine részéről meghatározott hozzájárulást kiván, ennek elérésére pedig nincsen semmi remény.

Berlin, szept. 21. A „Prov. Corr.“ jelenti: Hirszerint Németország további egyesülése fog nemsokára létesülni, mely ujabb politikai intézmények által fog a jövőre biztositatni. Delbrück a bajor kormány kivánatára Münchenbe utazott, hogy a közelebbi egyesülés alapjai iránt egyezkedést létesitsen.

Berlin, szept. 21. Páris e hó 19-ike óta tökéletesen el van zárva a versailles-vincennesi vonalon. A király megszemlélte az északkeleti homlokzatot. A trónörökös Versaillesben van.

Tours, szept. 21. A poroszok odahagyták a felső-rajnai departementot. A sorozás ott ujra megkezdetett. Toul vára ellen a poroszok 19-én igen heves támadást intéztek; azonban visszaverettek, ágyu-ütegeik leszereltettek és szétromboltattak.

Tours, szept. 21. Versaillesből Mansba érkezett utasok azt beszélik, hogy a poroszok Meudonnál megverettek.

Sevres, szept. 19. Orleansból érkezett tudósitások szerint a poroszok két vereséget szenvedtek, és pedig Athisnál és Lagnynál.

Orleans, szept. 20. A poroszok bevonultak Pithiviersbe.

London, szept. 21. Favre ma jött össze Bismarckkal Meauxban; Favret Keudel fogadta s bevezeté Bismarckhoz. Az értekezés félóráig tartott. Javaslatok váltattak köztük, melyek alapján fog később a békeszerződés megköttetni. Favre kitérőleg felelt az előzetes szerződés megkötésére vonatkozólag, kinyilatkoztatván, hogy a porosz javaslatokat még előbb be kell jelentenie, és ha az ideiglenes kormány a javaslatokat elfogadja, a legrövidebb idő alatt kérni fogja az értekezés megujitását.

London, szept. 22. A mai reggeli lapok jelentik: Bismarck és Favre a Rothschild-féle la-ferrierei falusi kastélyban alkudoznak. A békefeltételek még eddig nem kerültek vita alá alá; legelőbb azon kérdés tárgyaltatott: hogy az esetleges egyezmény a mostani ideigleneggel a jövőbeli constituantenak helybenhagyás végett előterjesztessék-e és mi módon.

London, szept. 22. A „Daily-Telegraf“ ugy hiszi, Favre fel van hatalmazva hadikárpótlás fejében 100 millió font sterlinget, a várak lerontását, és a legrosszabb esetben Elsasz és Lothringia semlegesitését felajánlani.

Berlin, szept. 22. Hivatalosan jelentik: Páris körülzárolásánál következő győzelemdus csaták vivattak: E hó 17-kén az ellenség Brevanniestől északra visszavettetett. 18-án egy kisebb ütközet volt Bicetrenél; és e hó 19-én az ellenség bicetrei elsáncolt állásából üzetett el; hét ágyu vétetett el. A poroszok vesztesége aránylag csekély. Versaillesben 2000 mozgó nemzetőrt fogtak el. Sevres megszállatott.

Mundolsheim, szept. 22. Tegnap éjjel az 53. sz. lunette egy gyaloghid verése után elfoglaltatott. Az ellenség igen heves tüzelést kezdett. A 34-ik ezred es gárda-landwehrszázad megálliták a helyet és az elfoglalt sánczba bementek. Guitzow őrnagy elesett, veszteségeink nem jelentéktelenek; az 53. sz. lunetteben 5 ágyu vétetett el.

Tours, szept. 22. Itt azon hir van elterjedve, hogy Pithiviers, Malesherbes és Puiseaux között 2000, kimerült és szétugrasztott porosz, számos ágyuval, hajlandó volna magát megadni.

London, szept. 22. A brit kormány kérdésére Lyons lord a franczia tengerészeti minisztertől azon nyilatkozatot kapta, hogy a keleti tengeren lévő franczia hajóhad is parancsot kapott a Francziaországba való visszatérésre.

Tours, szept. 22. Nehány porosz lovas Nantes vidékén megjelent és requirált. Fonestrancesben ismét egy léggolyót találtak Metzből számos levéllel. — 13-ról 14-re menő éjjel a strassburgi helyőrség kirohanást tett, meglepte az ellenséget a futó-árkokban, mely alkalommal a poroszoknak két ezrede keményen megveretett. 17-ről 18-ra menő éjjel a poroszok rohamot kisérlettek meg, azonban tetemes veszteséggel verettek vissza. Toulnál nagy veszteség

TÁRCZA.

A tuilleriák legujabb titkai.

Regényes történet két kötetben.

Irta

CHATTERTON WILLIAM.

(Folytatás.)

Mutatkoztak még továbbá az elégületlenség jelei a fiatal Francziaországban is, nevezetesen a diákok közt, és különösen a polytechnicum növendékei közt, ugy hogy csaknem annyira ment a dolog, hogy a császárt és a császárnét insultálták. Igy péld., a mint a császári pár a Vaudeville szinház udvari páholyában megjelent, a diáksag egy czélzatos dallal fogadta őket. A császár, valamint a császárné tüstént elhagyták a szinházat, nehány fiatal ember elfogatott, de azzal a kellemetlen esetet nem lehetett jóvá tenni, sem azt egészen elsimitani.

Végre a külvárosok republicanus lakói, a proletárok közt is megkezdődtek a mozgalmak, s azok napról napra veszélyesebb alakot öltöttek. És ekkor épittettek azon roppant épületek, melyek Páris városát oly rendkivül nagy adósságokkal terhelik. Ez volt Hausmann urnak első fellépése. Az erődit vények, melyek arra fogtak szolgálni, hogy jövőre nézve minden forradalmat lehetetlenné tegyenek, (és ime már egyébre is szolgálnak biz azok, mint ma, 1870. szept. 23-án Párisnak a betörő ellenség elleni védésére. Fordító.), az asphalt burkolat, mely nem ad a torlaszok emlésére anyagot, mint annak előtte a következetek, végre a Rivoli utcza épitése, mely által a város szépitését akarták elérni, valamint a Louvre és a Tuilleriák összekötetése, — azok mind ezuttal foganatositattak.

Mindezek palástoló szerek voltak a belbéke fentartására melynek fentartása, összefüggésben volt a külbéke fentartásával is. Seherezáde meglehetősen zavarba johetett, hogy egy uj regét találjon ki, s egész világ kiváncsi volt a császári politika legközelebbi sachhuzására, s annyival is inkább, mert a miniszterválság is látszott valamit igérni.

Mostanig a krimi háboru utáni párisi congressus óta rövid veszteglés állott be Európa politikájában, bizonyos szélcsend, amely kitörendő v ihart jelezte. És az nem sokára be is fogott következni.

XLVIII.

Orsini és Pierri.

A válság nem sokáig váratott magára. A francziák épen ugy a mint az császáruknak tetszett le hagyták magukat az igéretek, látványosságok egyesek dicsősége és saját erszényökre történt épitkezések által csillapittatni; de nem igy az olaszok. A melegégővi vér, az emlékezés, a sértés és a fájdalom anyagjából egy más kiirthatatlan anyagot szül az ember kedélyében, a bosszut. Az olaszok nem tudták elfeledni Napoleonnak, hogy az, annak meghálálására, hogy hámi fogságából olaszok szabaditották ki, kiirtotta a szabadság utolsó fészkét Olaszországban, s ott ismét helyreállitotta a papi uralmat.

Orsini Felix, osztrák államfogoly, a mantuai erősségből megszökött, s Angliába menekült. Ugy kihallgatása közben, mint Londonban közzé tett emlékiratában kinyilatkoztatja, hogy neki soha eszébe nem jutott Ausztria ellen összeesküdni, mert a német elemet Olaszországra nézve épen nem tartotta annyira veszélyesnek, mint a franczia t. Orsini fanatikus volt, ki azon őrültségben élt, hogy bizonyos, a nép szabadságra nézve veszélyes elv, egyes személyben van megtestesitve, s ha azon egyes személy megsemmisittetik, meg lesz semmisitve az elv is. Orsini a régi, orthodox, nem reformált Carbonariához tartozott, nem ahhoz, melyet Mazzini egészen átalakitott. A mint Londonba jött, közölte Mazzinival terveit, s nem kissé csodálkozott, a mint megértette, hogy a volt triumvir nem helyeselte azt. „Várjuk be az időt, nincs a már messze“, mondá Mazzini, „s nekem sokkal jobb eszközöm van őt sachba tartani, mint a gyilkosság.“

Terveinek azon fogadtatása, nagy honfia részéről, annyira felbőszitette Orsinit, hogy meg sem látogatta többet, sőt még annak bizalmas barátait Saffit. Crispit, Campanellát és Mazzarentit is kerülte. Ugyanazon időben lépett összeköttetésre Montecchival, Fosschival s más több olaszszal, kikkel Mazzini egy idő óta feszült viszonyban állott, valamint Pierrivel. Ez emberek egymás közt elvégezték, hogy Napoleonnak meg kell gyilkoltatni, igy akarnak rajta Olaszországért boszut állani. De a mint arra került a sor, hogy egy ugynevezett boszuegyesületet kell képezni, mindenik talált valami kifogást, és senki nem érezte magát késznek a merénylet elkövetésére. Igy maradt a bosszu müve egészen Orsinira, bár később talált is három társra, de a kik közül csupán egy, Pierri birt elég bátorsággal arra, hogy Orsinival minden veszélyt megosszon; a két másik csak arra vállalkozott, hogy megtudják, mikor fog a császar kikocsizni, hogy a merényiet ez alkalommal hajtassék végre.

Az eszköz, a melylyel a császárt megölni akarták, igen eszesen volt kigondolva, s biztosabb volt az minden eddiginél, nevezetesen Pianoriénál, sőt még azon pokolgépeknél is, melyekkel I. Napoleont és Lajos Fülöpöt meggyilkolni akarták. A gránátok vagy bombák bizonyos nemei voltak azok, melyek a következetre dobva, szétrobbannak, és halálosan megsebesitnek.

Orsini és Pierri az olaszokon kivül még más egyénekkel is közölték terveiket, a kikben azt hitték, hogy megbizhatnak. Miután a mondott módot választották, kénytelenek voltak azt tenni. Ilyen bombákat készen sehol sem kaphattak, azokat meg kellett rendelni, el kellett készitni, és hogy azok által, ha podgyászaik megvizsgáltatnak gyanut ne keltsenek, utánok kellett azoknak küldetni.

Londonban egy érczöntő sem tudta, vagy nem akarta azt elkésziteni, akkor aztán Birminghámba bizonyos Törökfalvai Egászi nevü egyénnek irtak, hogy azokat ott elkészittetve küldje meg. Ezen egyénnel Kossuthnál, kit meglátogatott, ismerkedett meg. Egászi, (valószinüleg Csátsi) politikai menekültnek adta ki magát, valóban pedig profosz volt az osztráknál, és pedig Olaszországban az 1848, 49-iki hadjáratok alkalmával. Igy tehát Orsini a legrosszabb kezekbe helyezte titkát.

Most már megértik olvasóink azon jelenetet, mely Pietri kabinetjében folyt le, a hol azon összeesküvés feljelentetett. Egászi megkapta Pietritől a 2000 frankot, s nyugtát is adott arról. A mint a menekültek közül egy, ki az ellenséges táborba küldetett, bizonyos iratokat a rendőrségnél átnézett, meglátta a nyugtát, s Kossuth kezébe juttatta azt, s ezáltal Egászi mint franczia kém leálczáztatott, de Orsinit és Pierrit már nem lehetett megmenteni.

Hogy mily hiányosan van szervezve a franczia rendőrség, azt az is bizonyitja, hogy bár az Orsini-Pierriféle összeesküvésről és merénytelről a rendőrség már két nappal előbb tudósittatott, még sem tudta annak végrehajtását megakadályozni.

XLIX.

Allsop és Bernard.

Napoleon császár a krimi háboru óta, miután nejével együtt látogatást tett Viktoria királynőnél, annyira szoros összeköttetésre lépett az angol kormánynyal, hogy azt hitte, hogy Palmerstonra és a többi miniszterekre, akár a tory, akár a wigh párthoz tartoztak legyen is azok, minden esetben számolhat. Ezen pártok mindenben ellenkeztek egymással, csak a Napoleon iránti tiszteletben egyeztek meg. A Derbypárti Disraeli, valamint Palmerston, kit előbb tüzvésznek neveztek, pedig soha nem volt az, a russophil Abeerden, aztán Clarendon lord, kit különben közelebbi természetes kötelékek kapcsoltak a császárhoz és nejéhez, mind egyformán tisztelték Napoleont.

(Folytatása következik.)

mellett veretett vissza a poroszoknak egy támadása.

Helsingoer, szept. 22. A franczia hajóhad délről jöve északnak itt haladt keresztül.

Napoleon öngyilkossági kisérlete Wilhelmshöhén.

Kassel, szept. 19. Napoleon öngyilkossági kisérlete szept. 18-án következőleg történt, egy felügyelő tiszt előadása szerint:

Napoleon két nap óta különös izgatottságban volt, melyet nem lehetett eddig rajta tapasztalni; ő az utóbbi napok alatt sok levelet és sürgönyt kapott Párisból és Hastingsból, nagyon keveset beszélt és két nap alatt csak egyszer hagyta el szobáját, tegnap esti 8 óra felé. Minthogy megparancsolta, miszerint bárhol legyen is, a neki szóló leveleket és sürgönyöket kézbesitsék, a Brüssel és Hastingsból jövő sürgönyök a parkban adattak át neki. Átvevé, olvasá és láthatólag elhalaványult. Azonnal visszatért a kastélyba és bezárkózott szobájába; miután 2 óra hosszáig nem lehetett róla semmit tudni, kisérete már nyugtalankodni kezdett s fél 10 órakor elhatározta, hogy fontos közlendők örve alatt bebocsáttatást kér szobájába. Murat herczeg vette át ezen küldetést, de ismételt kopogása és felszólalása válasz nélkül maradt: felóra mulva feltörték az ajtót és Napoleont kimerülve találták a szófán. Azonnal két orvost hivattak és elzárt ajtók mögött sikerült a fogoly császárt eszére téríteni. Mindenki öngyilkossági kisérletről beszél, mit természetesen, hivatalosan nem vallanak be. A kasseli porosz kormányzó késő éjjel érkezett meg a helyszinére, miután az őrség tudósitotta az eseményről. A legnagyobb izgatottság uralkodott. A kormányzó reggel hagyta el Wilhelmshöhet s jelentést tett a főhadiszálláson. — Kasselnek egész népessége felkerekedett ma Wilhelmshöhere, hogy lássa Napoleont, ki nagy gyöngélkedés miatt őrzi szobáját.

Ujdonságok.

* **József főherczeg,** mint már a katonasággal hivatalosan tudatva van, a jövő héten szerdán, csakugyan ide érkezik. A mint halljuk, csupán félünnepélyességgel fog, saját meghagyása szerint fogadtatni.

= **A dalárda tegnap este tartott házi hangversenye** meglepőleg sikerült, ugy a látogatottság, mint az előadott darabok által elért siker tekintetében. Maga a dalárda, ezuttal először mutatta be ily nagy közönség előtt azt, hogy mint volt képes egyes buzgó tagok fáradhatlan kitartása és kitünő vezetés mellett haladni. Az előadott darabok egytől egyig az igen szép számu, s nem csak a nagy, hanem a mellék termeket is megtöltő közönségnek osztatlan tetszésével találkoztak, volt is taps quantum satis, sőt Ottó „Esti dala“, a melyben Pozorszky Ágost rokonszenves szép baryton hangját oly kitünően tudja értékesiteni, közkivánatra ismételtetett is. Baes ő Louiza k. a. Rigolettóból énekelt **két** áriát igen csinos mezzosopran hangon, szabatosan és érzéssel, s valóban megérdemelt tapsot aratott. Pozorszky Ágost philharmoninum több darabot igen ügyesen adott elő. Végül Balázs Kálmánnak a czigány zenészek e jelenlegi fejedelmének — és ez nem tulzás — zenekaráról kell itt még megemlékeznünk. Oly szabatossággal, oly erőteljes hangszinezéssel, mint a hogy e jeles zenekar az este több, valóban classicus darabot játszott, szinházi zenekaroknál is ritkán találkozunk, valódi nemes tüz, valódi ihletettség az, mi e zenekart a hatásnak ily foku elérésére képesiti, s azt hiszük, csak kötelességünknek teszünk eleget, ha kimondjuk, hogy a hangverseny sikerülteben Balázs Kálmánnak és zenekarának is kitünő része volt. Rendkivül meglepett Lányi Samu cello solója, mi a művészi kivitel tekintetében ritkitja párját. A közönség egyátalán megelégedve távozott a kedélyes estélyről, s azon óhajt fejezte ki, hogy hár minden hónapban legalább egyszer rendezne a dalárda ily házi hangversenyt.

* **Jelen szinidény** alatt élvezetes estékre lehet kilátásunk, amennyiben sok érdekes ujdonság“ fog szinpadra kerülni, igy például meglátandjuk az „Hazát,“ Sardounak eme hatásos drámáját, a „Párisi élet“ s a „Rablók“ czimü operetteket, „Margot királyné“-t, „Marion“-t és még több más kitünő darabokat, melyeknek szinrehozataláról annak idejében emlékezni fogunk lapunkban. — E szinházi ujdonságunkkal kapcsolatba hozva, nem hallgathatjuk el megelégedésünk nyilvánitását azon helyes tapintat felett, hogy az idény mai megnyitására hazai szinműirodalmunk kiváló gyöngye, „Bánk bán“ választatott. Megemlitjük még, hogy a heti műsorozat szerint holnap „Szép Heléna“ adatik, hétfőn pedig Mándokiné Morzsai Emma aszszony felléptével „Norma,“ Bellini örökszépségü operája fog szinpadra kerülni.

* **A szinügyegylet** holnap tartandó közgyülését az egylet tagjainak ujolag figyelmébe ajánljuk, hogy minél tömegesebb megjelenésük kel mutassák meg az egyletiránti érdeklődő részvétöket.

* **A debreczeni kereskedő ifjuság** önképző egylete helyeszközlő osztálya magalakittatván, van szerencsénk a tisztelt főnök és segéd urakat értesiteni, miszerint az osztály működését a következő czélból és feltételek mellett folytatandja. Czélja: A helybeli vagy idegen foglalkozást kereső ifjaknak az itteni piaczon és a vidéken állomást eszközölni, a helyajánló főnököket ellenben üzletüknek megfelelő egyénekhez juttatni; legyenek pedig azok egyleti vagy nem egyleti tagok. Feltételei: Egyleti tagok, kik az osztály közvetitését igénybe veszik irásbeli jelentésükhez csatolva két oszt. ért. frtot letéteményeznek; nem egyleti tagok azonban négy oszt. ért. frtot küldenek be. A letéteményezett összeg eredménytelen müködés esetében a levelezési költségek levonása után az illetőnek visszaadatik. A czél minélőbbi elérhetése végett az osztály, a létező kereskedői helyeszközlő intézeteken kivül, a vidéken, az országban, sőt a külföldön is tisztelebeli levelezők által fogja magát képviseltetni. A jelentések, vagy a fenálló kereskedő egyletek helyeszközlő osztályai által, vagy pedig egyenes érintkezés utján hozandók az osztály tudomására.

Lobmayer Mátyás, bizottmányi tag. Ifj. Kardos László, igazgató.

* **A cselédrendtartás tárgyában.** Pestmegye átirása folytán, a közrendtartási bizottmány van utasitva, hogy a helyi érdekeknek megfelelő tervezetet készitsen, hogy az, ha csak lehet, már ujévkor életbe is léphessen. Valóban ideje is, hogy ezen, házi viszonyainkra nézve oly fontos ügyben, valahára kidéglitő szabályozás jöjjön létre. Hisszük, hogy ha e tekintetben czélszerü szabályzat készittethetik, annak végrehajtása körül kellő erélyt fog kifejteni a kapitányi hivatal. Mert hiába van a legüdvösebb rendszabály is, ha a végrehajtásnál hiányzik az erélyes eljárás.

* **Fekter Ferencz,** jó emlékezetü tenoristánk, mint egy magánlevélből értesülünk, már több izben fellépett Baselben, hova az ez évi szini idényre szerződött, s ott folytonosan tetszést arat. Igen örvendünk, hogy szinházunk volt tagja a külföldön is elismeréssel találkozik.

* **A porosz alattvalókat** minden helyéről a világnak haza szólitják. Bármilyen bizonyitványt mutatnak is föl, hogy képtelenek a csatározásra, nem használ semmit, mig személyesen be nem mutatják magukat Poroszországban. Közelébb Jakoby porosz születésü vidéki szinházi karmestert is, (szintén karmester volt) ki harczképtelen, szigoru paranes szólitja hazájába. A paranes egyik pontja: a porosz hazafiak soráből való kitörléssel fenyegeti a karmestert, ha egy hét alatt állomását elhagyva, haza nem megy. A magyar földhöz szokott zenész, csak nagynehezen válhatott meg „uj hazájától,“ hanem denique egyelőre megvált.

* **A dalárda müködő tagjai** legközelebb egy csoportozatban Gondi és Egyednél lefényképeztetik magokat. A mint halljuk még vásár előtt fognak egy házi hangversenyt rendezni.

* **Ha már a dalárdáról szólunk,** megemlitjük, hogy a mint a mult vasárnapi dalárdai estély és bál a közönség részvétlensége folytán már éjfél után 1 órakor véget ért, a meglehetős számu dzsidástisztek a mellékterembe magokhoz rendelték Balázs Kalmánt, s azzal jó hosszu ideig a legszomorubb halotti indulókat huzatták. Végre a dalárda egyik tagja illedelmes kérdést intéz a tiszt urakhoz, hogy tulajdonképen ki halt meg? Hát a bál! volt a laconicus válasz, mi általános derültséget idézett elő.

* **Gyász jelentés.** Mély fájdalommal jelentem feledhetlen jó nőm, illetőleg édes jó anyánk, és szeretett testvérünk, néhai Kleinlein Mária asszonynak hosszas szenvedése után életének 32-dik, boldog házasságnnk 9-dik évében, folyó évi szept. hó 23-kán délelőtt 10½ órakor történt csendes halálát. Az Urban boldogul elhunytnak földi maradványai fognak szept. hó 25-kén d. u. 4 órakor a róm. kathol. szertartás szerint, főpiacz 1598. számu háztól (városi szálloda), a Szentanna utczai temetőben örök nyugalomra letétetni. — Az engesztelő szent-mise áldozat pedig folyó hó szept. 26-kán d. e. 9 órakor az egek Urának bemutattatni. Ezen gyászszertartása a boldogult rokonait, ösmerősit és a t. cz. közönséget tisztelettel meghivjuk. Debreczen, szept, 23. 1870. Az elhunytnak bánatos férje: Fehér Herman; gyermekeim: Erzsébet, Domokos, Karolina, Imre és Gyula —“nevében.; ugyszinte az elhunyt édes testvérei nevökben is.

* **A ref kórházbizottmány** tegnap ülést tartott. Ez alkalomból megemlitjük, hogy a mint magánuton értesültünk, a városi közgyülés által e bizottmányba kinevezett tagok közül egyedül a főkapitány Simonffy Imre szokott ez ülésekben megjelenni, a mi megrovást érdemel, mert a ki valamit magára vállal, feleljen is annak meg, ha pedig ideje nincs, ne vállaljon el ilyen, bár ingyenes, de megtisztelő küldetést.

* **A sóház és a dohánybeváltó hivatal** előtt Várad-utczán, a hol mind helybeliek, mind vidékiek tömegesen fordulnak meg, még ma sincs gyalogjárda! Pedig e hiány kipótolása egyik legsürgősebb teendője volna a burkolatkészittetéssel megbizottaknak.

* **Azon 108 öl nyárfára** nézve, minek ölenként 2 frtjával eladása a városi hatóság által elrendeltetett, sokan azon hitben lévén, hogy az a Savóskuról adatik, tömegesen jelentkeznek vásárlókul. Sietünk ama tévedést azon felvilágositással oszlatni el, hogy a kérdéses nyárfakészlet nem a Savóskuton, hanem a külső gutierdőn létezik.

* **A városi erdőségek összes makktermése** a tegnapelőtt és tegnap tartott árverésen a becsárnál jóval föllebb, azaz **10,569** forinton kelt el.

* **Szerbtövisirtásra** évenként tetemes költséget ad ki Debreczen város: s már pár év alatt következetesen folytatja az irtási munkálatokat. Azonban e buzgalomnak még sincs kellő sükere a miatt, hogy a szomszédtörvényhatóságok e tekintetben nem tettek eleget a miniszteri felhivásnak. Legközelebb a belügyminisztérium, ujolag erélyesen felhivta a közel levő törvényhatóságokat, hogy Debreczen jó példáját követni kötelességöknek ismerjék.

* **Élelmesség.** Egy uri egyén szőllőkurát használ s a szőllőt ugy a törél egyik élelmességéről ismeretes kereskedő kertjéből eszi, s fontonkint 15 krt fizet. De hogy lehet ez? kérdheti valaki. Hát csak ugy, hogy a kertbe kimenet előtt megméri a patienst, s a mint hazajött, ujra megméri, s a többleti különbséget fizetteti meg. Bizony, bizony megeshetik, hogy még sem kapja mind meg az elfogyasztott szőllő árát. — Ugyanezen kereskedő a sódaráláshoz könnyen jut. Nehány képzelődő beteggel elhitette, hogy a sódarálás által okozott fáradság, bizonyos bajokban hatalmas gyógyszer, s valóban akad is rá ember, ki egészségi szempontból mindennap óra számra, hatalmasan izzadva darálja nála a sót. No az ilyen ember, mint ez élelmes kereskedő aztán, csakugyan a jéghátán is megél.

* **Sürgönyforgalom** a debreczeni főtávirdai állomáson szeptember 22-én a pénztárnál felvétetett sürgöny 23 db, megérkezett és kézbesittetett 42, felvett 344, kiadatott 406, összesen 406. — Szeptember 23-án: 42 drb, megérkezett és kézbesittetett 71 drb, felvétetett 263 drb, kiadatott 263, össz. 639 drb.

Dobrovszky.

Fővárosi értesitő.

** Katonának lenni büntetés, legsulyosabb büntetés pedig közöshadseregbeli katonának lenni. Nem mi mondjuk ezt, mert a katonáskodást ha terhesnek is tekintjük, szégyenitő állapotnak soha. De — mondják a honvédparancsnokok, kik egy rendeletben közhirré tették, hogy minden oly honvédet, ki a gyakorlatokra nem jelenik meg, büntetésképen a közöshadseregbe fognak soroztatni. Már hogy mennyire észszerü dolog oly büntetéseket szabni, melyek magára az ügyre nézve hátrányosak, (mert a honvédségből fegyverviselőket tépnek ki) azt nincs szükség fejtegetni, de talán szükségesebb lenne azt fejtegetni, hogy a katonáskodás egynek tekinthető-e a gályarabsággal. Nekünk nincs rá kedvünk felelni, de ugy tetszik, hogy a közöshadsereg intézményének nem szolgál népszerüsitésére, hogy ily czélzatosan magyarázták: mit jelent az, hogy az ország fiatal ereje kihurczoltatik idegen földre. „E—r.“

** Nem a Bakonyban történt a következő rablógyilkosság, hanem Pesten az aradi utczában. Sesseler vasuti gépész e hó 18 án éjjel a király-utczai „kék macska“ nevü sörházban mulatott s fitogtatta 500 tallérnyi örökségét, melyet akkor kapott Augsburgból. Hajnalban ment haza, s az aradi-utczában két ismeretlen gazember megtámadta, s oly sulyos ütéseket mértek rá, hogy azonnal lerogyott. A házból, mely előtt a jelenet lefolyt, valaki kinézett a zajra, de mire a háznép is az utczára kijöhetett, a jó madarak odább álltak a szákmánnyal. Sesseler sebei következtében már meghalt. Épületes történet a főváros közbiztonságáról.

Nagyváradi szinkör.

(M.) Csütörtökön, szept. 15-én először, Szabó József, művezető jutalmára: „Rablók.“ nagy látványos, bohózatos vig operette, irták Meilhac és Halévy, zenéjét szerzé Offenbach, ki ez operettel ugyan nem nagyon remekelt. Zenéje nem uj, egyes változatok többi darabjaiból vannak véve. Maga a mese sem oly mulattató, mint pl. a „Szép Heléná“-é vagy a „Gerolsteini nagyherczegnő“-é. Szóval Meilhac és Halévy többi paródiáit meg sem közeliti. A kiállitás elég fényes volt, s a zsandármenet imposans látványt nyujtott. Blaháné és Tannerné aratták a babérokat, mindkettő szép szabatos énekével ügyes játékával. Gerecs (Falsacappa) nagyon keveset tudott szerepéből, folytonosan akadozott, egyes szavakat ismételt, a mi igen sérté a hallgatóság hallidegeit. Együd (Fineti mester) rövid de hálás szerepében jól mulattatott. — Foltényi (Pietro) mint mindig, ma is kedvvel játszott. Közönség zsufolásig.

Szombaton, szept. 17-én: „Rablók,“ vig operette, zenéje Offenbachtól. Közönség nagy számmal.

Vasárnap, szept. 18-án: „Fokról fokra.“ Kitünően sikerült előadás, melyben minden szereplő a lehető legjobban helyt állott. Szakál Rózsa mindvégig kifogástalan volt. Vizvári humora e szerepében teljes valóságában nyilvánult. Közönség nagy számmal.

Hétfőn, szept. 19-én: „Rablók.“ Offenbachtól. Jó előadás. Gerecs tudta szerepét. Közönség nagy számmal.

Kedden, szept. 20-án: „A haza,“ dráma 5 felvonásban, irta Sardou Victor. Ma este kevés panaszunk lehetett. Előbb ugyan nagyon lehangoltan ment az előadás, de később belemelegedtek színészeink s semmi kivánni valót nem hagytak hátra. Szakál Rózsa e szerepében ritkitja párját. Oly kitünően alakit, hogy mél tán megérdemli a dicséretet. Látszik, hogy Dolores szerepének első átolvasásakor felfogta annak szellemét. Mándoki (Carlo) ma az utolsó, nehéz jelenetet is sikerülten oldá meg. Zöldyről (Rysor gróf) csakis dicséretet lehet mondani. Közönség nagy számmal.

Szerdán, szept. 21-én, utolsó előadásul: „Pajkos diákok,“ „Fipsz, a hires nőszabó.“ Közönség nagy számmal.

A „Debreczen“

eredeti magántáviratai.

— Berlin, szept. 23. (Hivatalos.) D. u. 5 órakor. Toult bevételek.

— Florencz, szept. 23. A pápai katonáknak kevés halottuk és csak 58 sebesültök van. Az „Opinion“ biztosan állitja, hogy az ujonan kinevezett franczia követ egy iratot intézett Viktor Emanuel királyhoz, melyben kijelenti, hogy a franczia ideiglenes kormány a Franczia és Olaszország közt kötött s a pápai államra vonatkozó szeptemberi egyezményt semmisnek tekinti.

— Tours, szept. 23. A poroszok Dourdan- és Arpajonból eltünek, a Nemours felé indultak. — Kormánybiztos — Valentinnek sikerült Strassburgba eljutni.

— Brüssel, szept. 23. Rochefort bizatott meg az utczai védelem rendezésével.

Délutáni posta.

— Pest, szept. 23. Az összpontositott honvédség száma 84,000 ember, 1588 tiszttel és 3780 lóval.

— Prága, szept. 23. Itt nagy demonstratiók történtek a **köztársaság** javára a szinházban. A Marseillaiset több izben játszották.

— Bécs, szept. 24. A békekilátások folyvást emelkedőben vannak.

— Berlin, szept. 23. Mundolsheimből jelentik 22-ről: Az 52. sz. lunette elfoglalatott és felszereltetett; az 53. sz. lunetten egy mozsár-üteg állittatott fel. Courronnement megszállatott. A közelebbi éjjelen a veszteség 42 halott és sebesült.

— Nancy, szeptember 23-dikán — Két Landwehr zászlóalj Broussey mollett (Toultól nyugatra) mintegy 800 felfegyverzett parasztcsapattal ütközött össze s azt sétúgrasztotta.

Bécs, szept. 23. O felsége Grätzba tett kirándulásából a legjobb egészségben ma Schönbrunnba visszaérkezett. — Thiers ma estére ide váratik; itt ugyan csak rövid időre fog megállapodni s hosszabb Bécsben időzése Pétervárról történendő visszajövetele után várható.

— Berlin szept. 23. Mondelsheimből 22-éről jelentik: Csapataink megtartották és felszerelték a 52 csillagsánczot s az 53-on mozsárágyu-telepet állitottak fel; a mult éjjel veszteségünk 42 halott és sebesült volt.

— Tours, szept. 23. Toult folyvást bombázzák a poroszok, kiknek száma az erőd körül 18 ezerre megy.

KÖZGAZDÁSZAT.

(e) Debreczen, szept. 24. Az élet ára kon lényeges változás nem történt, piaczunkra a mai nap több szekér élet hozatott s rendes kelendőségre talált, a tengeritörés az ugy nevezett tengeri szüret már több helyeken, megkezdett, ámbár még ideje korán, mert legkevesebb érett tengeri látható, nagy része félérettnek is alig mondható, ma már nagy mennyiségel szállittottak ugy szekér-, mint zsák számra, az árak a minéműséghez következők, 1 szekér 7—8 ló után terhelve. 40—45 frt zsák számra 1 frt 40 50 60 krjával. Ó tengeri kevés s keresett köble 7 frt 60 70 krjával. Az idő hideg, szeles s kellemetlen, a téli öltöny nélkülözhetlen, s pedig korán!

Távirati tudósitás

a bécsi tőzsdéről szept. 24-ről.

Arany . . . 5 frt 84 kr. | Ezüst . . 122 frt 25 kr

Felelős szerk. és kiadótulajdonos: **OLAH KAROLY**
Szerkesztőtárs **Borostyáni Nándor.**

HIRDETÉSEK.

Hirdetés.

A Szalárdi uradalom részéről közhirré tétetik, hogy az ezen uradalomhoz tartozó Szarkó és Fegyvernek községekben a korcsmáltatási jog nyilvános árverés utján haszonbérbe fog adatni.

Az árverés Szalárdon 1870 octóber 26-án az uradalmi számtartói hivatalban a szokott órákban fog megtartatni, mire az árverelők 150 frt. bánatpénzzel ellátva ezennel meghivatnak.

Szalárd 1870, september hó 22-én.

369. 1—3. **Steindl József** számtartó.

Kitünő tokaji aszú és szamorodni borok

lepecsételt üvegekben, és pedig
1 üveg tokaji aszú 85 kr.
1 „ szamorodni 50 kr.
kaphatók Debreczenben

Meyer Ferencz
365 3—3 bőrkereskedésében, piacz Kenessey házban.

Szekérkenőcs

és 215. 24.

gépolajat

jó minőségben jutányos áron ajánl **Geréby és Hannig**

Értesités.

Van szerencsém a nagyérdemü közönséget tisztelettel értesiteni, miszerint pár év óta berendezett

karlsbadi porczellán raktáramat

jelenleg ujonnan érkezett és a legujabb izléssel kiállitott **asztali étkészletekkel** 6 és 12 személyre; továbbá **kávé** és **theakészletekkel**; valamint minden más porczellán nemü czikkekkel tetemesen nagyobbitván, azt a nagyérdemü közönségnek a legjutányosb ár és pontos kiszolgálat mellett további szives párttogásába ajánlom.

Egyuttal igen jutányos árban, **petróleom lámpáimra** is vagyok bátor a nagyérdemü közönség becses figyelmét kérni.

Eladás nagyban és kicsinyben.

Mély tisztelettel
Kuhinka J. K.
370. 1—3. üveggyári raktára, piacz-utcza 1900. sz. a. saját házában.

Legujabb szerkezetü bélyegző készülékek.

Onfestésü keletbélyegző, czég, hely, kelet, hó és évszámmal, nélkülözhetlen minden üzletembernek, 7—8 tallér.
Önfestésü patent bélyegző készülék, legujabb szerkezetü czég és helynévvel 2 tallér, minden további sor ⅓ tallér.
Önfestésü patent bélyegző készülék, Giroval 3 ⅔ — 5 ⅔ tallér
Önfestésü kézi lapozó gép, 11 — 35 tallér.
„ „ „ számozó gép 14 — 20 tallér.
Száraz bélyegző sajtók, czég és helynévvel csak 1 tallér.
Másoló sajtók 1 ⅔ tallértól 12-ig. Másoló könyvek 1 — 1 ½ t.
Bélyegző jegyek, pecsétnyomóval, 2 — 3 ½ tallér 1000 drb.
Pecsét nyomók, angolok, furottak, metszettek, igen olcsón.
Csomagolás jutányosan. Nagyban leengedés.
Részletes árjegyzékek ingyen.

347 3—8 **Adolf Goldstein et Comp.**
Berlin Fürstengasse Nro. 22.

Eladó Sodaviz készitő gép

Egy alig használt Sodaviz készitő gép minden hozzá tartozókkal együtt, mely hatóságilag szakértők által megvizsgáltatván tökéletesen jónak találtatott, s jelenleg is működésben van, eladó, hol? közli e lapok kiadó hivatala. 368 1—2

Tánczтanitási jelentés.

Alólirott, ki számos év óta vagyok szerencsés mint tánczтanitó Debreczenben müködhetni, ez évi tánczтanitásomat, október hó 1-én megkezdem, s kérem azon t. szüléket, kik gyermekeik e szakbani kiképezését rám bizni sziveskedjenek, ha csak lehetséges e hó végeig gyermekeiket nálam beiratni.

A tánczтanitás november végeig terjed, a mikorra több főuri ház és különösen a magyar ministerelnök gróf Andrássy Gyula ő nméltósága gyermekei oktatása végett Pestre kell lakásomat áttennem.

366 3—3 **Tisztelettel**
Müller, tánczmester.

Lakásom: Piacz, Hajduház. Távollétemben ifj. Csáthy Károly ur könyvkereskedésében nyerhető felvilágositás.

1491/1870. 371 3—1

Árveresi hirdetes.

Debreczen város törvényszékének telekkvi tanácsa részéről közhirré tétetik, miszerint felperes Toth Jánosné részére alperes Pető Józseftől 41 o. é. ft 61 kr. tőke s járulékai erejéig lefoglalt ingatlanság, mely áll az egészben 1600 a. frtra becsült péterfia utczai 1201. számu ház és 3 hold 1350 □ öl külső földnek alperest illető s 800 a. ft. becsértékü fele részéből — folyó évi ***október 24-ik*** — szükség esetén nov. 24-ik napján d. u. 3 órakor a városházánál a telekhivatal helyiségében tartandó birói árverésen el fog adatni.

Az árverelők által leteendő bánatpénz 80 ft.

A vételár egyharmadrésze a bánatpenz beszámitásával a leütéstől egy hó, másik harmada két hó, utolsó harmada 3 hó mulva, esedékes 6% kamataival lefizetendő.

A többi feltételek alolirt végrehajtónál megtekinthetők.

Egyszersmind azok, kik a lefoglalt ingatlanságra tulajdoni vagy más igényt érvényesithetni vélnek, felhivatnak, hogy igénykereseteiket jelen hirdetménynek a hivatalos lapban utolsó közzétételétől számitott 15 nap alatt fentirt telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben a városi törvényszék telekkönyvi tanácsának 1870. sept. 16-án tartott üléséből.

Igmándy József,
telekkvi előadó.

Kézzel szedett téli alma

vékánként 1 frt. 20 krért kapható Teleky utczán 2175-ik szám alatt Dalmi Károly nénál. 368. 1—2.